LC Hebr. Ms 4 (Micro Orien. Hebr. 880/4)

57 ff. Paper. 14.7 x 10 cm. 17th cent. Italian semi-cursive script.

1. Ff. 1r-9v: מעיל צדקה *Me'il Zedakah* by Aaron Berekhiah Modena. Beginning missing until the middle of Day Five. Printed several times. First edition Venice 1748.

2. F. 10r-v: פסוקים מסודרים בסדר אלפא ביתא מכוונים לדעת המסדר להיות על שפת האדם תמיד Biblical verses to be recited arranged in alphabetical order.

3. Ff. 14r-24v: [פירוש פרק שירה] Commentary on *Perek Shirah* by Benjamin b. Eliezer ha-Kohen. At the end another hand added בנימין כצ"י נר"ו ... מורי ורבי ... זה מכתיבת יד של.

4. Ff. 28r-33v: כוונת ימי השבוע מהרמ"ע ז"ל *Kavvanot* (mystical intentions) for the days of the week by Menahem Azariah Fano. By another hand.

5. Ff. 50r-51v: תקון שובבי"ם. סדר כוונת יחודי שובבי"ם *Tikkun Shovevim*, mystical prayers for the *Shovevim* – the weeks between the readings of the pericopes Shemot and Mishpatim.

6. Ff. 52r-53r: קצת אזהרות ותיקונים לשמות הקר"י.

7. F. 56r-v: [מרובעים קסומים] Magic squares, one of them with the name Menahem Zion b. Deborah in the middle, possibly the name of the owner.

8. F. 57v: [רפואות] Prescriptions, including a balm for circumcision, by Joshua Aaron.

Owners: אני מנחם כהן יצ"ו Menahem Kohen (on the vellum cover); Graziado Salamon Foa (?). On the inside back cover some accounts, one of them mentioning ברוך לבית ברוך מניצא Barukh Barukh of Nizza Monferrato.
Deinard, 1914. MMW.

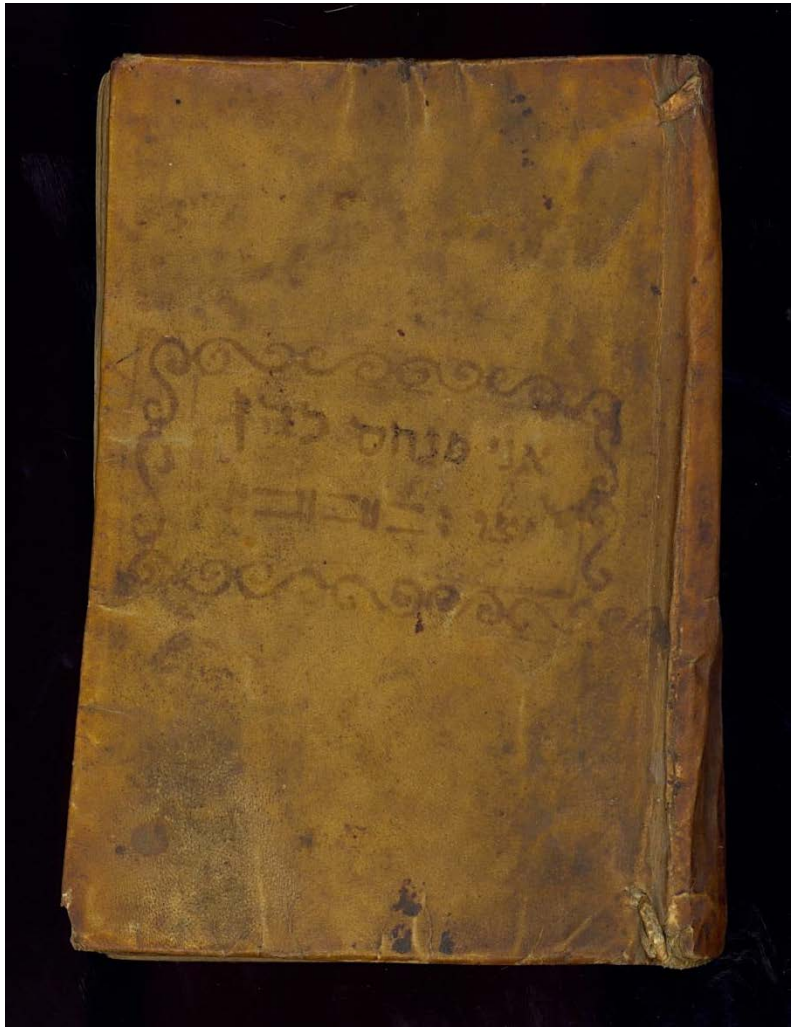

Cod. 184

ביום חמישי

להדוך

פרק יום שלישי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יי׳ בקרבכם
מופתים: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
הברית והעבירו לפני העם: ויסעו מאהלם לעבר את
הירדן והכהנים נושאי ארון הברית לפני העם: וכבוא
נושאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים הנושאים את
הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו
כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד
אחד הרחק מאד מעיר אדם הצרתה ליד צרתן ויורדים
אל ים הערבה ים המלח תמו נכרתו ויעבר העם נגד
יריחו: ויכן הכהנים נושאי ארון ברית יי׳ על יבשה
בתוך הירדן ויתיצבו כל ישראל על יבשה עד אשר
תמו כל הגוי לעבר את הירדן: ויהי כתם כל הגוי
לעבר את הירדן ויי׳ דבר אל יהושע לאמר: קחו
לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד
משבט: וצוום יהושע לאמר עברו לפני ארון יי׳
אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת
על שכמו כמספר שבטי בני ישראל: למען תהיה
זאת אות בקרבכם כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה
האבנים האלה לכם: ואמרתם אליהם אשר נכרתו
מימי הירדן נגד ארון ברית יי׳ בעברו בירדן נכרתו
מימי הירדן ויהיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל
עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע
וישאו שנים עשר אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יי׳
אל יהושע כמספר שבטי בני ישראל ויעברום אתם
אל המקום אשר לנו שם וינחום שם: ואת שנים עשר
האבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצבת הכהנים
נושאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: והכהנים
נושאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל אשר
צוה יי׳ את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה
את יהושע והעם עברו ויהי כאשר תמו כל העם
לעבר ויעבר ארון יי׳ והכהנים לפני העם: ובני ראובן
ובני גד ושבט המנשה עברו חלוצים לפני בני ישראל
כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי צבא
עברו לפני יי׳ למלחמה ערבות יריחו: ביום ההוא
גדל יי׳ את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו: ויי׳ אמר אל יהושע
לאמר: צו את הכהנים נושאי ארון העדות ויעלו
מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן
הירדן: ויהי כאשר עלו הכהנים נושאי ארון ברית יי׳
מתוך הירדן ויהי כף רגלי הכהנים בחרבה ויפנו
המים אל מקומם וילכו על כל גדותיו כתמול שלשום:
ויעל העם מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו
בגלגל בקצה מזרחי יריחו: ואת שנים עשר האבנים
אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר
אל בני ישראל לאמר מחר ישאלו בניכם את אבותם
לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר
יבשה ישראל את הירדן הזה בחרבה: אשר הוביש יי׳
אלהיכם את מי הירדן מלפניכם עד עברכם כאשר
עשה יי׳ אלהיכם לים סוף אשר הוביש מלפנינו עד
עברנו: למען דעת כל עמי הארץ את יד יי׳ כי חזקה
הוא למען יראתם את יי׳ אלהיכם כל הימים: ויהי
כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל
מלכי הכנעני אשר על הים לאמר הוביש יי׳ את מי
הירדן מלפני בני ישראל עד עברנו נמסו לבבם ולא
היתה עוד רוח בהם מפני בני ישראל: בעת ההיא
אמר יי׳ אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
את בני ישראל שנית: ויעש יהושע לו חרבות צרים
ויל את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר
אשר מל יהושע כל הערלים אשר יצאו ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים: כי ערלים היו כל העם היוצאים ואת כל
העם הילדים הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים
לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים
אשר לא שמעו בקול יי׳ אשר נשבע יי׳ להם להראותם
את הארץ אשר נשבע יי׳ לאבותם לתת לנו ארץ זבת
חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע
כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי בתם כל
הגוי למול ויעמדו תחתם במקומם ישבו בגלגל עד
הערב: ויאמר יי׳ אל יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד
היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו
מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה עצם היום הזה:
ויפסק המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה
עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא
והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע
אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי
אני שר צבא יי׳ עתה באתי וישתחו יהושע אפים
ארצה ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר
צבא יי׳ אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

ויי׳ אמר אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת
מלכה גבורי החיל: וסבותם כל אנשי המלחמה הקיפו
את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון
וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות: והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם
את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה
חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע
בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית
וישבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני
ארון יי׳: ואל העם אמר עברו והקיפו את העיר
וחלוץ עבר לפני ארון יי׳: ויהי כדבר יהושע אל העם
וישבעה הכהנים נושאים שבעה שופרות היובלים
לפני יי׳ עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יי׳ הלך
אחריהם: וחלוץ הלך לפני הכהנים תוקעים בשופרות
ומאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות:
ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו
את קולכם ולא יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי
אליכם הריעו והריעתם: ויסב ארון יי׳ את העיר הקפה
אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: ויהושע השכים
בבקר ויסעו הכהנים את ארון יי׳: ושבעה הכהנים
נושאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון יי׳ הלוך
והתקעו בשופרות וחלוץ עבר לפניהם ומאסף הלך
אחרי ארון יי׳ הלוך ותקוע בשופרות: ואת העם
הקיפו ביום השני פעם אחת וישובו המחנה כה עשו
ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכימו כעלות
השחר ויקיפו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק
ביום ההוא הקיפו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל
העם הריעו כי נתן יי׳ לכם את העיר: והיתה העיר
חרם היא וכל אשר בה ליי׳ רק רחב הזונה תחיה היא
וכל אשר אתה בבית כי החביאה את המלאכים אשר
שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם
מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם
אתו: וכל כסף וזהב כלי נחשת וברזל קדש הוא ליי׳
אוצר יי׳ יבוא: ויריעו העם ויתקעו בשופרות ויהי
כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה
ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו
וילכדו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש
ועד אשה מנער ועד זקן ועד שה ועד חמור לפי חרב:
ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים את הארץ
באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת
כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים
ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם
מחוץ למחנה ישראל: ואת העיר שרפו באש ואת כל
אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו
אל אוצר בית יי׳: ויחי יהושע את רחב הזונה ואת
בית אביה ואת כל אשר לה ותשב בקרב ישראל עד
היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע
לרגל את יריחו: ויהושע השבע באנשים לאמר ארור
האיש לפני יי׳ אשר יקום ובנה את העיר הזאת את
יריחו בבכורו יסדנה ובצעירו יצב דלתיה: ויהי יי׳
את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה
וכל מלכי הכנעני אשר על הים לאמר הוביש יי׳ את
מי הירדן מלפני בני ישראל עד עברנו נמסו לבבם
ולא היתה עוד רוח בהם מפני בני ישראל: בעת ההיא
אמר יי׳ אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
את בני ישראל שנית: ויעש יהושע לו חרבות צרים
ויל את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר
אשר מל יהושע כל הערלים אשר יצאו ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים: כי ערלים היו כל העם היוצאים ואת כל
העם הילדים הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים
לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים
אשר לא שמעו בקול יי׳ אשר נשבע יי׳ להם להראותם
את הארץ אשר נשבע יי׳ לאבותם לתת לנו ארץ זבת
חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע
כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי בתם כל
הגוי למול ויעמדו תחתם במקומם ישבו בגלגל עד
הערב: ויאמר יי׳ אל יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד
היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו
מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה עצם היום הזה:
ויפסק המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה
עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא
והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע
אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי
אני שר צבא יי׳ עתה באתי וישתחו יהושע אפים
ארצה ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר
צבא יי׳ אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה לנו לקדש את יום השבת. ברוך אתה יי׳ מקדש השבת. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורומם אותנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולשבתה לרצון. ברוך אתה יי׳ מקדש השבת. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממ

מנחה ליום שבת שחל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואנא עבדך פלוני בן פלונית
הריני מוכר לך בסך מאה זוזים
ומודה אני שקבלתי ממך כל הסך
הנזכר בשטר זה ושאין לך עלי
ולא על נכסי שום תביעה
ושום טענה בעולם
ואם יבא אדם אחר ויטרוף
ממך כל הנכסים הנמכרים
לך בשטר זה או מקצתם
אני אהיה חייב לשלם לך
מיד ואם לא אשלם לך
מיד אני נותן לך רשות
לגבות מכל נכסי בין
מטלטלין בין קרקעות
בין בני חורין בין
בני שפחה בין נכסים
שיש לי עכשיו בין
נכסים שיהיו לי
לעתיד לבא
ואם לא אשלם לך
מיד אני נותן לך
רשות לגבות
מכל נכסי
בין
מטלטלין
בין
קרקעות
בין
בני
חורין
בין
בני
שפחה
בין
נכסים
שיש
לי
עכשיו
בין
נכסים
שיהיו
לי
לעתיד
לבא

ספר תורה כתוב ומגולל ומוכן לקריאה בבית הכנסת
שאין לו שום פסול ופגם ואפילו אות אחת פסולה
שנמחקה או נפסקה בלא כוונה או שנכתבה שלא
כהלכה פוסלת את כל הספר ואסור לקרות בו
עד שיתקנו אותה כהלכה ואפילו אם נמצא
הפסול בשעת הקריאה אין מפסיקין אלא
גומרין את הפרשה ואחר כך מגללין
ומתקנין אותו

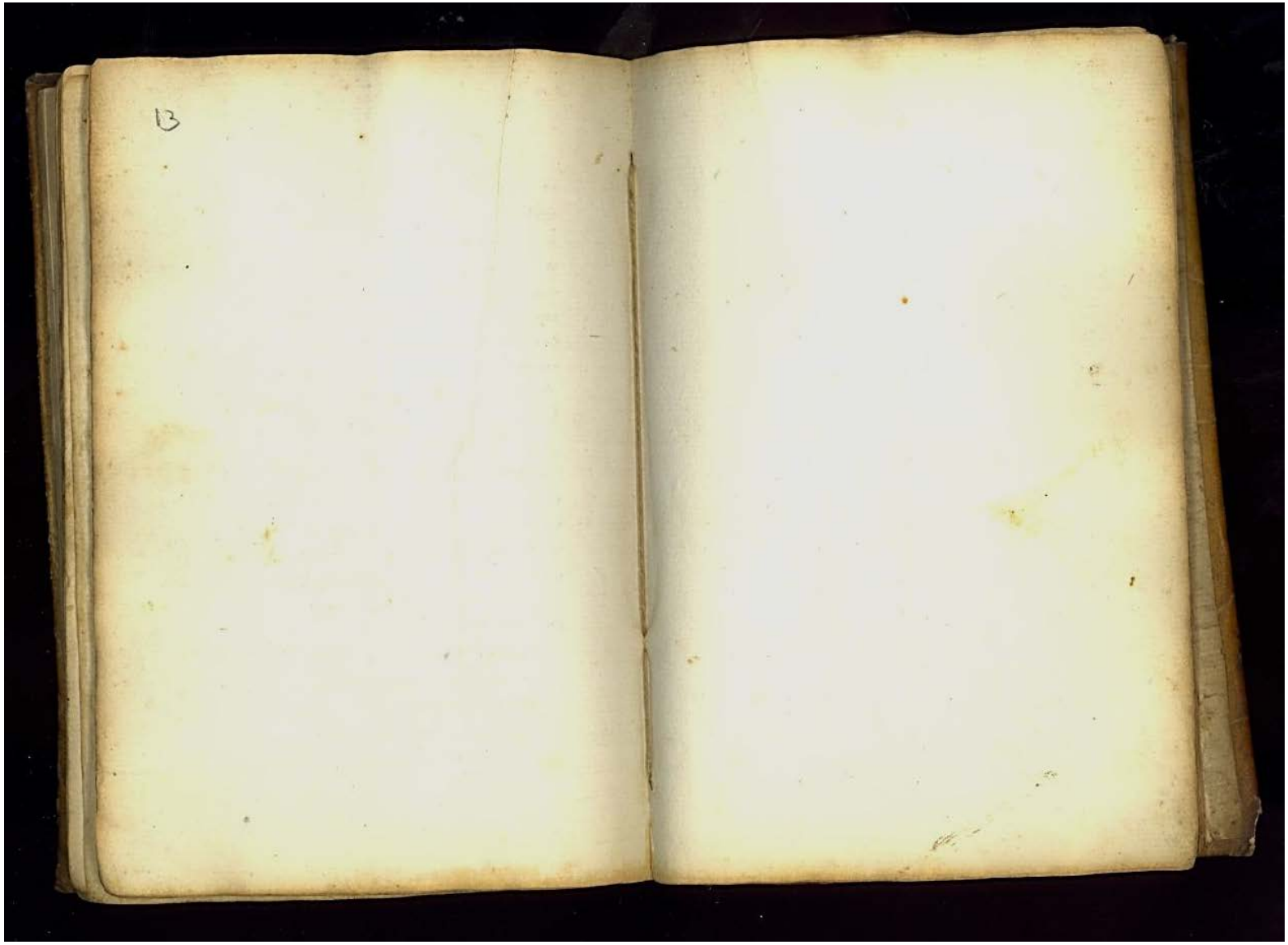

ſeruitio de Dios, y del Rey nuestro Señor, y
ſeguridad de la Republica, y de todos los
Chriſtianos, y Moros, que en ella viuen, y
biuieren, y ſe ſeruiran de ella, y de todo lo
que en ella ſe contiene, y de todos los Ca-
ſtillos, y Fortalezas, que ſe hizieren en
ella, y de todos los Vezinos, y Moradores
que en ella viuen, y viuieren, y de todos
los Mercaderes, y Trageantes, que a ella
vinieren, y de todas las Mercaderias, y
Trageantes, que en ella ſe vendieren, y
contrataren, y de todos los Nauios, y
Barcos, y Barcas, y Fuſtas, y Bergantines,
y Galeras, y Galeotas, y Galeones, y Ca-
rauelas, y Nauios, y Vaxeles, que en el
Puerto de ella ſurgieren, y ſurgir pudie-
ren, y de todos los Marineros, y Gente
de Mar, que en ellos vinieren, y de todos
los Pilotos, que en ellos vinieren, y de
todos los Artilleros, y Municiones, y
Pertrechos, que en ellos vinieren, y de
todos los Cauallos, y Yeguas, que en ellos
vinieren, y de todos los Cauallos, y Ye-
guas, que en la dicha Ciudad, y Puerto
de ella ſe vendieren, y contrataren, y
de todos los Cueros, y Sebo, que en la
dicha Ciudad ſe vendieren, y contrata-
ren, y de todos los Cueros, y Sebo, que
en la dicha Ciudad ſe cogieren, y ſalaren,
y de todos los Cueros, y Sebo, que en la
dicha Ciudad ſe cogieren, y ſalaren, y
de todos los Cueros, y Sebo, que en la

ומה שאמרו בגמרא (שבת קיט ב) אין מוכרין לנכרי בהמה גסה
ואין מוכרין לו כלים שיש בהן משום בהמה גסה, אין הכוונה
שאסור למכור לו בהמה גסה ממש, אלא שאסור למכור לו
בהמה שיש בה משום בהמה גסה, כגון סוס שיש בו משום
סוס, וכלים שיש בהן משום בהמה גסה, כגון אוכף ורסן
שיש בהן משום סוס. ואין הכוונה שאסור למכור לו כלים
שיש בהן משום בהמה גסה אפילו אין בהן משום בהמה גסה,
כגון כלי זכוכית שאין בהן משום בהמה גסה כלל, שהרי
אין בהן משום בהמה גסה כלל, ואין בהן משום בהמה גסה
כלל, ואין בהן משום בהמה גסה כלל, ואין בהן משום
בהמה גסה כלל, ואין בהן משום בהמה גסה כלל, ואין

ואם יש לו בן אחד או בת אחת, הבן יורש את הכל, והבת אינה יורשת כלום. ואם יש לו בן ובת, הבן יורש את הכל, והבת אינה יורשת כלום. ואם יש לו שני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שני בנים ובת, הבכור יורש את הכל, והבת והצעיר אינם יורשים כלום. ואם יש לו שלושה בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. ואם יש לו שלושה בנים ובת, הבכור יורש את הכל, והבת והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים, אלא בנות בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות, אלא אחים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו אח אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני אחים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה אחים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים, אלא אחיות בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו אחות אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי אחיות, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש אחיות, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות, אלא דודים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו דוד אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני דודים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה דודים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים, אלא דודות בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו דודה אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי דודות, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש דודות, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות, אלא בני דודים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן דוד אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני דודים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני דודים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים, אלא בנות דודים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת דוד אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות דודים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות דודים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים, אלא בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים, אלא בנות בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים, אלא בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים, אלא בנות בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים, אלא בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והשתיים האחרות אינן יורשות כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכור יורש את הכל, והשאר אינם יורשים כלום. ואם יש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אחד, הוא יורש את הכל. ואם יש לו שני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והצעיר אינו יורש כלום. ואם יש לו שלושה בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכור יורש את הכל, והשניים האחרים אינם יורשים כלום. וכן הלאה.

ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ודודים ודודות ובני דודים ובנות דודים ובני בנים ובנות בנים ובני בני בנים ובנות בני בנים ובני בני בני בנים ובנות בני בני בנים ובני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בנים ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים ובנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, אלא בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים בלבד, הבכורה יורשת את הכל, והשאר אינן יורשות כלום. ואם יש לו בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אחת, היא יורשת את הכל. ואם יש לו שתי בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים, הבכורה יורשת את הכל, והצעירה אינה יורשת כלום. ואם יש לו שלוש בנות בני

ג שתים כמנין
שתים בלשון
ספרדים
ואם תרצה
לומר כמנין
שתים בלשון
ספרדים
אומר
ואם תרצה
לומר כמנין
שתים בלשון
ספרדים
אומר
ואם תרצה
לומר כמנין
שתים בלשון
ספרדים
אומר

משנה:
מאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות ולא עוד אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן לעשות כל זמן שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואיברים נאכלין עד שיעלה עמוד השחר כל הזבחים נאכלין עד שיעלה עמוד השחר זבחי שלמים נאכלין יום ולילה ליום השלישי עד שיעלה עמוד השחר

גמרא:
מנא הני מילי דמאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות
תנו רבנן:
קריאת שמע שחרית משיכיר אדם את חברו בשעת הנץ החמה ברבי אליעזר אומר משיכיר אדם את חברו בשעת הנץ החמה שכל הלילה עננים מצויין
אמר ליה רבי יהושע לרבי אליעזר לדבריך שלא ראה אדם את חברו בשעת הנץ החמה כל היום כולו לא יקרא
אמר ליה לא
אמר ליה רבי יהושע לרבי אליעזר לדבריך שלא ראה אדם את חברו בשעת הנץ החמה כל היום כולו לא יקרא
אמר ליה לא

ספר תורה צריך שיהיה כתוב על קלף מעובד
כראוי לשם ספר תורה ועל ידי סופר מומחה
לכתיבת ספר תורה ומהגה בכל אות ואות
קודם שכותבה ואם כתב אות אחת בלא
הגהה פסול עד שיגיה ואם נמחקה אות
אחת או יותר ונשתיירו ממנה שתי תיבות
מחוברות כגון ראשי תיבות ר"ת או ש"ת
כשרות ואם לאו פסולות ואם נמחקה
אות אחת ונשתיירו ממנה שתי תיבות
שאינן מחוברות כגון ראשי תיבות ר"ת
או ש"ת פסולות ואם לאו כשרות
ואם נמחקה אות אחת ונשתיירו ממנה
שתי תיבות שאינן מחוברות כגון ראשי
תיבות ר"ת או ש"ת פסולות ואם לאו
כשרות ואם נמחקה אות אחת ונשתיירו
ממנה שתי תיבות שאינן מחוברות כגון
ראשי תיבות ר"ת או ש"ת פסולות ואם
לאו כשרות ואם נמחקה אות אחת
ונשתיירו ממנה שתי תיבות שאינן
מחוברות כגון ראשי תיבות ר"ת או
ש"ת פסולות ואם לאו כשרות

ומה שאמרו ז"ל: אין לך אדם שאין לו שעתו, ומקום שאין לו
(משלי ג) כי ה' יהיה בכסלך, ושמרת רגלך מלכוד, ואל תהי
רגלך מלכוד, ואל תהי רגלך מלכוד, ואל תהי רגלך מלכוד,
ואל תהי רגלך מלכוד, ואל תהי רגלך מלכוד, ואל תהי רגלך
מלכוד, ואל תהי רגלך מלכוד, ואל תהי רגלך מלכוד, ואל

ואלאכתצאר פי אלכלאם עלי אלעדד
ואלחסאב אלמעתאד פי אלמעאמלאת
ואלתגארב ואלמבאיעאת ואלמסאחה
ואלמסאמרה ואלמסאהמאת ואלמסאקאת
ואלמצארבה ואלמקאסמה ואלמחאסבאת
ואלמעאמלאת ואלמכאתבאת ואלמכאלמאת
ואלמכאתמאת ואלמכאסראת ואלמכאסבאת
ואלמכאפאת ואלמכאפלאת ואלמכאלאת
ואלמכאתאת ואלמכאסאת ואלמכאפאת
ואלמכאלאת ואלמכאתאת ואלמכאסאת
ואלמכאפאת ואלמכאלאת ואלמכאתאת
ואלמכאסאת ואלמכאפ

ואם לא יהיה לו בן ונתתם את נחלתו לבתו: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לקרובו הקרוב ממשפחתו וירש אותה והיתה לבני ישראל לחוקת משפט כאשר צוה יי את משה:

כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יי ולא תחטיא את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה:

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:

לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חובל:

כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך:

השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:

כי תשה בשכנך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יי אלהיך:

לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יי והיה בך חטא:

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:

לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יי אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה:

כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יי אלהיך בכל מעשה ידיך:

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה:

כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על אלה מכה רבה וקלתה לעיניך:

לא תחסם שור בדישו:

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:

כי יריבון אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה את ידה ואחזה במבשיו: וקצותה את כפה לא תחוס עינך:

לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ומצלתה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ומצלתה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך: כי תועבת יי אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יי אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

כי תבוא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יי אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לי"י אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יי לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יי אלהיך: וענית ואמרת לפני יי אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יי אלהי אבתינו וישמע יי את קולנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאתות ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יי ונחתו לפני יי אלהיך והשתחוית לפני יי אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יי אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:

כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יי אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יי אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש:

היום הזה יי אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יי האמרת היום להיות לך לאלהים והלכת בדרכיו ושמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ושמעת בקולו: ויי האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליי אלהיך כאשר דבר:

ויכתוב על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: ויהי בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם שיד: ובנית שם מזבח ליי אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יי אלהיך והעלית עליו עולות ליי אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יי אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב:

ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן שמעון לוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי:

ועלו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:

ארור אשר יסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן:

ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן:

ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן:

ארור שוכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן:

ארור שוכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן:

ארור שוכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן:

ארור שוכב עם חמותו ואמר כל העם אמן:

ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן:

ארור לוקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן:

ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:

כל הכי אי אמרת אין אי אמרת לא
כאן בשנתן לו בשעת מיתה
כאן בשנתן לו בשעת חיים
ואצטריכא ליה תרתי
דאי אשמעינן בשעת מיתה
משום דלא אתי לידי שינוי
אבל בשעת חיים אימא לא
ואי אשמעינן בשעת חיים
משום דלא אתי לידי גמר
אבל בשעת מיתה אימא לא
צריכא

(ב) מתניתין המוכר את הבית
לא עלו בדמים אלא מנה
אין לו בבית אלא מנה
(המוכר בית לחבירו ולא עלו בדמים אלא מנה אין לו בבית אלא מנה)
מה טעם
המוכר את הבית לחבירו
ולא עלו בדמים אלא מנה
אין לו בבית אלא מנה
שכן אין אדם מקפיד
על מנה ומשליכו
כשכתב בו אע"פ שעלה בדמים הרבה
כשכתב בו אע"פ שלא עלה בדמים הרבה

מצות עשה לשבות ביום השבת מכל מלאכה

(ג) כוונת ימי השבוע מהרמ"ע זלה"ה

ויהי אור ויהי אור: ——— :
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: אלהים
יהי אור ויהי אור: ויאמר

לך סלה נפלאתיך מני עם: כי אתה אלהים בחנתנו צרפתנו כצרף כסף: הבאתנו במצודה שמת מוצקה במתנינו: ישבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ויצאנו אל רויה: אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי וידבר פי בצר לי: עולות מרים אעלה לך עם איל אעשה בקר עם עתודים סלה: לכו ושמעו כל יראי האלהים ואספרה אשר עשה לנפשי: אליו פי קרא ורומם תחת לשוני: אם ראיתי בלבבי אל ישמע אדני: אכן שמע שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מעמדי: ויחנני ויברכני יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו ויגילו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ:

לדוד מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

לדוד בהשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: בה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה ויענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי גבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ")

(" ... ...

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ויאמר משה כה אמר יהוה כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא נהיתה ולא תסף עוד׃ ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה מהר לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויאמר משה כה אמר יהוה כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא נהיתה ולא תסף עוד׃ ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה מהר לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃

(כל הנשמה תהלל יה הללויה׃)

(תהלים קנ׳ ו׳׃)

[illegible]

ff. 36-49 Intentionally left blank

ואם לא יהיה לו מה לשלם ישב בבית האסורים
עד שישלם כל חובו אם לא יהיה לו מי שיפרעו
בעדו ואם יש לו מה לשלם ולא ישלם ויברח
ויצא מן המדינה ואין לו נכסים אחרים
שיגבה ממנו ישלח בית דין אחריו ויחזירוהו
ויכוהו מכות עד שיפרע כל חובו ואם
ברח ואין לו מקום ידוע שילכו אחריו
ישלח בית דין לכל המקומות שיש לו
קרובים ומכריזים עליו שיחזירוהו
ואם לא יחזור ולא יפרע כל חובו
ישלח בית דין אחריו ויחזירוהו
ויכוהו מכות עד שיפרע כל חובו
ואם ברח ואין לו מקום ידוע שילכו
אחריו ישלח בית דין לכל המקומות
שיש לו קרובים ומכריזים עליו
שיחזירוהו ואם לא יחזור ולא
יפרע כל חובו ישלח בית דין
אחריו ויחזירוהו ויכוהו
מכות עד שיפרע כל חובו
ואם ברח ואין לו מקום
ידוע שילכו אחריו
ישלח בית דין
לכל

ולא יהיה לו שום הנאה ממנו ואפילו
כל שהוא ואפילו ע"י אחרים ואפילו
ע"י שינוי ואפילו ע"י שליח ואפילו
ע"י שותפות ואפילו ע"י שכר ואפילו
ע"י שכר שכר ואפילו ע"י שכר שכר
שכר ואפילו ע"י שכר שכר שכר שכר
ואפילו ע"י שכר שכר שכר שכר שכר
שכר ואפילו ע"י שכר שכר שכר שכר
שכר שכר ואפילו ע"י שכר שכר שכר
שכר שכר שכר ואפילו ע"י שכר שכר
שכר שכר שכר שכר ואפילו ע"י שכר
שכר שכר שכר שכר שכר ואפילו ע"י
שכר שכר שכר שכר שכר שכר ואפילו
ע"י שכר שכר שכר שכר שכר שכר
שכר ואפילו ע"י שכר

۱۱	۱۸	۲۵	۲	۹
۱۷	۲۴	۱	۸	۱۵
۲۳	۵	۷	۱۴	۱۶
۴	۶	۱۳	۲۰	۲۲
۱۰	۱۲	۱۹	۲۱	۳

Deluxe Publication
Gift of Jacob H. Schiff
1914

45

٤٠	٣٠	٢٠	١٠	١
٤١	٣١	٢١	١١	٢
٤٢	٣٢	٢٢	١٢	٣
٤٣	٣٣	٢٣	١٣	٤
٤٤	٣٤	٢٤	١٤	٥

Avendo avuto che il
Sig.r Gratiadio Salamon